

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

04 august 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,
Judecători – Țurcan Anatolie și Toma Nadejda,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Tașco Vasile în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 decembrie 2020, în cauza penală în privința lui

Pleșca Corneliu xxx, născut la xxx, originar și domiciliat în xxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 05.07.2016 - 27.07.2020;

Instanța de apel: 05.09.2020 - 16.12.2020;

Instanța de recurs: 22.02.2021 - 04.08.2021.

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 27 iulie 2020, s-a încetat procesul penal în privința lui Pleșca Corneliu intentat în baza art.327 alin.(2) lit. b) din Codul penal, pe motiv că fapta inculpatului constituie contravenție.

Procesul contravențional în privința lui Pleșca Corneliu în baza art.312 Cod contravențional, s-a încetat în legătură cu expirarea termenelor de tragere la răspundere contravențională prevăzute la art.30 din Codul contravențional.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat *în fapt* că, Pleșca Corneliu, activând în funcția de procuror în procuratura mun. Chișinău în temeiul ordinului Procurorului General din 04 mai 2011, fiind în conformitate cu prevederile art.123 alin.(3) Cod penal, persoană cu funcție de demnitate publică, în perioada cuprinsă între 10 septembrie 2014 - 28 mai 2015, în adresa Procuraturii mun. Chișinău, de către Procuratura Generală au fost expediate pentru executare cererile de comisie rogatorie formulate de către autoritățile Olandei, pe faptul tâlhăriei soldate cu decesul cet. Olandei Hendrik Willem Te-Selle. Cererile au fost repartizate pentru executare procurorului în Procuratura mun. Chișinău, Corneliu Pleșca. În vederea executării cererilor de comisie rogatorie, procurorul Corneliu Pleșca a inițiat procedura de autorizare pe teritoriul Republicii Moldova, în temeiul autorizațiilor eliberate de către judecătorul de instrucție din Olanda, iar ulterior de prelungire a măsurilor speciale de investigație interceptarea și înregistrarea comunicărilor efectuate de la numerele de telefon mobil xxx, xxx, xxx, xxx, xxx, xxx și IMEI: xxx, xxx, xxx, acestea fiind efectuate de către ofițerul principal de investigații din cadrul Direcției de Poliție mun. Chișinău a IGP al MAI Roman Chilari. La 01 iunie 2015, în rezultatul probelor acumulate și a materialelor investigației efectuate

de către autoritățile olandeze și expediate în adresa Procuraturii Generale a Republicii Moldova, a fost pornită urmărirea penală în cauza penală nr.2015028082, în baza comisiei rogatorii primite de la autoritățile Olandei, atacului tâlhăresc comis asupra cet. Hendrik Willem Te-Selle de către cet. Igor Vicol, Vitalie Bunduchi și Igor Larionov la 02 iulie 2014 în or. Winterswijk, Olanda, în aceeași zi, procurorul în Procuratura mun. Chișinău Corneliu Pleșca, în calitate de conducător al grupului de urmărire penală, i-a înaintat lui Igor Vicol acuzarea în comiterea infracțiunii prevăzute de art.188 alin(3) lit. d) din Codul penal, calificând fapta învinuitului ca atac tâlhăresc săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața și sănătatea persoanei agresate, săvârșit de mai multe persoane, de o persoană mascată, prin pătrunderea în locuință, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, prin schingiuire, tortură, tratament inuman sau degradant, text care nu corespunde dispoziției normei conținute în art.188 din Codul penal. În continuare, în prima jumătate a lunii iulie 2016, ofițerul de investigații Roman Chilari i-a comunicat procurorului Corneliu Pleșca că, în rezultatul reproducerii înregistrărilor telefonice interceptate, a ascultat câteva comunicări telefonice ce au avut loc între fratele învinuitului Igor Vicol, Dumitru Vicol cu persoane de sex masculin, inclusiv avocatul învinuitului, în care Dumitru Vicol comunica că are posibilitatea de a influența procurorul care efectuează urmărirea penală în privința lui Igor Vicol, pentru ca ultimului să nu-i fie stabilită pedeapsa cu închisoarea. În aceeași perioadă de timp, aflându-se în mun. Chișinău, procurorul Corneliu Pleșca, folosindu-se de situația de serviciu, i-a solicitat lui Roman Chilari să-i transmită suporturile electronice pe care erau înregistrate toate comunicările interceptate de la numerele de telefon mobil xxx. xxx, xxx, xxx, xxx, xxx și IMEI: xxx, xxx, xxx.

Ulterior, în a doua jumătate a lunii iulie 2015, procurorul Corneliu Pleșca, folosindu-se în situația de serviciu, urmărind scopul tănuirii suporturilor electronice ce conțineau înregistrări ale comunicărilor telefonice interceptate de la numerele de telefon mobil xxx, xxx, xxx, xxx, xxx, xxx și IMEI:xxx, xxx, xxx, aflându-se în sediul Procuraturii mun. Chișinău din str. Armenească 96, în biroul de serviciu, în prezența ofițerului de investigații Anatolie Volosatfi a primit de la ofițerul de investigații Roman Chilari, 79 de suporturi electronice cu înregistrările menționate, ce conțineau și discuțiile dintre Dumitru Vicol și persoanele de sex masculin aferent influențării sale. În continuarea realizării intenției sale infracționale, Corneliu Pleșca, în aceeași perioadă de timp, folosindu-se în situația de serviciu, având interesul personal de a tănuii suporturile electronice primite în biroul său de serviciu de la ofițerul de investigații Roman Chilari, aflându-se în mun. Chișinău, fiind obligat conform prevederilor art.132/9 Cod de procedură penală de a prezenta judecătorului de instrucție rezultatele măsurii speciale de investigații pentru confirmarea respectării cerințelor legale la efectuarea măsurii speciale de investigații și de a întocmi procesul verbal privind interceptarea și înregistrarea comunicărilor, conștientizând faptul că în cazul în care despre comunicările înregistrate aferente discuțiilor dintre Dumitru Vicol și persoanele de sex masculin referitoare la faptul influențării sale, vor afla și alte persoane atunci el ar fi putut fi recuzat, iar ulterior supus unei anchete disciplinare sau unei investigații penale prin prisma săvârșirii unor acte de corupție, fapt care ar fi fost în detrimentul imaginii și situației sale, nu le-a prezentat judecătorului de instrucție și le-a tănuit.

La 21 august 2015 fapta comisă de către Igor Vicol, în lipsa înregistrărilor comunicărilor telefonice, a fost încadrată final de către procurorul Corneliu Pleșca doar conform art.188 alin.(3) lit. d) Cod penal, în detrimentul faptului că potrivit concluziei

formulate de către expert în raportul de expertiză nr. 2014.07.03.061 din 24.10.2014 decesul lui Hendrik Willem Te-Selle „prin asfixiere ca urmare a efectului violenței prin lovire la gură și/sau bărbie și/sau gât. și/sau fundul gurii. în cazul în care gura a fost acoperită cu bandă adezivă (în combinație sau nu cu acoperirea nasului) atunci producerea decesului poate de asemenea să fie explicată prin obstrucționarea căii respiratorii de către banda adezivă prezentă. De asemenea, o combinația a acestor 2 posibile cauze ale decesului poate explica producerea decesului” și în detrimentul faptului că calificarea dată nu acoperea toate semnele faptei comise de Igor Vicol și nu echivala cu încadrările juridice date de către autoritățile olandeze.

În continuare, procurorul Corneliu Pleșca, neglijând probele administrate în procesul executării comisiilor rogatorii expediate de către autoritățile Olandei, precum și probele acumulate în cadrul cauzei penale nr.2015028082, a expediat cauza penală menționată în instanța de judecată pentru examinare în fond, stabilind greșit acuzația formulată.

În rechizitoriu în limitele art.188 alin.(3) lit. d) Cod penal, care ulterior la 29 octombrie 2015 a fost retrasă din instanța de judecată de către acuzatorul de stat Liliana Verdeș, în temeiul art.326 din Codul de procedură penală, pentru modificarea acuzației lui Igor Vicol în sensul agravării ei.

Ulterior, Igor Vicol, urmare a înaintării unei noi învinuiri, a fost acuzat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art.145 alin.(2) lit. i), k) Cod penal și art.188 alin.(3) lit. d) Cod penal, iar prin sentința Judecătorei Anenii Noi din 31.05.2016, condamnat la pedeapsa cu închisoare pe un termen de 20 de ani. În consecință faptelor prejudiciabile săvârșite de Corneliu Pleșca, au fost cauzate daune considerabile intereselor publice exprimate prin afectarea iremediabilă a imaginii justiției în general și a imaginii Procuraturii Republicii Moldova în particular, inclusiv în raport cu autoritățile publice ale Olandei.

Acțiunile inculpatului Pleșca Corneliu au fost calificate conform rechizitoriului, în baza art.327 alin.(2) lit. b) Cod penal, după indicii calificativi - *folosirea intenționată de către o persoană cu funcție de demnitate publică a situației de serviciu, în interes personal cu cauzarea de daune considerabile interesului publice.*

Pe baza stării de fapt, confirmată de probele administrate, instanța de judecată a reținut în drept, că faptele inculpatului întrunesc elementele constitutive a contravenției prevăzute de art.312 Cod contravențional, după indicii calificativi - *folosirea intenționată a situației de serviciu într-un mod care contravine intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice și juridice, dacă fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.*

3. Avocatul Tașco Vasile în numele inculpatului, a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Pleșca Corneliu să fie achitat.

În motivarea cerințelor sale a invocat că;

- au fost ignorate total reglementările art.8 alin (3) din Codul de procedură penală, care prevăd, că concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri iar toate dubiile în probarea învinuirii, care nu pot fi înlăturate în condiții legale se tratează în favoarea persoanei învinuite:

- la finisarea acțiunii procesuale indicate, în conformitate cu prevederile art.68 alin.(1) pct. 13) Cod de procedură penală, apărătorul a adresat o cerere prin care a solicitat să primească gratuit copii de pe hotărârile care se refereau la drepturile și

interesele inculpatului, acte care ar fi fost emise în cadrul examinării prezentei cauze penale până la data prezentării acuzații;

- tot atunci, adică la 29 iunie 2016, s-a înmănat doar copia ordonanței de prelungire a termenului de menținere a persoanei în calitate de bănuț datată cu 04 mai 2016, aceasta fiind evident semnată cu puțin timp înainte de finalizarea urmării penale. Prin acest fapt, s-a încălcat dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare. Potrivit art.6 paragraful 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului, se consfințește dreptul părților la un proces echitabil;

- conform prevederilor art.63 alin.(3) Cod de procedură penală, se indică expres, că „fa momentul expirării termenului de 3 luni, organul de urmărire penală este obligat să elibereze persoana în privința căreia a fost dată o ordonanță de recunoaștere în calitate de bănuț, dispunând scoaterea lui de sub urmărire sau punerea lui sub învinuire. În caz de prelungire a termenului de menținere în calitate de bănuț mai mult de 3 luni, ofițerul de urmărire penală este obligat să informeze imediat bănuțul despre aceasta”;

- informarea despre existența ordonanței de prelungire a termenului de menținere a persoanei în calitate de bănuț nu a avut loc imediat, așa cum expres prevede legislația în vigoare, ci la un interval de timp de 1 lună și 25 de zile, adică la 29 iunie 2016, iar deja la 30 iunie 2016, a fost informat despre finalizarea urmării penale pe acest caz, ceea ce a îngreunat esențial accesul lor la justiție și le-a încălcat flagrant dreptul la apărare;

- conform pct.8 al Hotărârii Curții Constituționale nr.26 din 23.11.2010 recunoașterea calității de bănuț presupune nu numai drepturi procesuale, dar și restrângerea drepturilor constituționale legate de libertatea persoanei, dreptul la libera circulație... . Și în cazul recunoașterii calității de bănuț pe cel de-al treilea temei - prin ordonanță - persoana este supusă unor restrângeri: imposibilitatea legalizării unor acte (spre exemplu, de identitate), consemnarea faptului respectiv în cazierul judiciar, în cazul când persoana este nevinovată - suferința psihologică, cauzată de suspectarea de comiterea unei infracțiuni, atitudinea societății și a victimei. În acest aspect Curtea Constituțională nu este de acord cu opinia plenului Curții Supreme de Justiție, expusă în Hotărârea nr.7 din 04.07.20057, conform căreia „pornirea urmării penale, recunoașterea persoanei în calitate de bănuț, punerea persoanei sub învinuire, dispunerea efectuării unei expertize nu afectează drepturi sau libertăți constituționale”;

- în plus, acest fapt, prin prisma reglementărilor art.251 alin.(1), (2) Cod de procedură penală, care prevede expres, că încălcarea prevederilor legale care reglementează desfășurarea procesului penal atrage nulitatea actului procedural numai în cazul în care s-a comis o încălcare a normelor procesuale penale ce nu poate fi înlăturată decât prin anularea acelu act, iar încălcarea prevederilor legale referitoare la calitatea persoanei, dacă sunt obligatorii potrivit legii, atrage nulitatea actului procedural, astfel, că constituie temei juridic pentru atragerea nulității ordonanței de prelungire a termenului de menținere a persoanei în calitate de bănuț datată cu 04 mai 2016, iar în consecință și a celei de punere sub învinuire din 29 iunie 2016;

- în conformitate cu prevederile art.299¹ Cod de procedură penală, la 30 iunie 2016 a înaintat o plângere procurorului ierarhic superior, plângere care până la etapa finalizării urmării penale nu a fost soluționată;

- această derogare a fost invocată și într-o cerere suplimentară după finalizarea urmării penale, însă nici în acest caz ea nu a fost satisfăcută, invocându-se formal faptul precum că demersul fizic nu ar fi ajuns în procuratură, iar a doua zi, inexplicabil de pripit, cauza penală respectivă să fie remisă în instanța de judecată pentru examinare în fond;

- luând cunoștință cu conținutul ordonanței de punere sub învinuire se atestă că de fapt ordonanța menționată nu este concretă prin prisma prevederilor art.281 alin.(2) Cod de procedură penală, în ea se face referire la o sentință de condamnare care nu era definitivă la acel moment, una din acțiuni se invoca că ar fi avut loc în viitor, adică în iulie 2016, nu este specificat care era interesul lui, Corneliu Pleșca, unul material sau personal pe acest caz și cel mai important nu au fost concretizate în ce constau daunele considerabile intereselor publice pe care Corneliu Pleșca le-ar fi adus;

- urma a fi dispusă examinarea suplimentară a materialelor cauzei penale din instanța de judecată în privința lui Igor Vicol, pentru a stabili cu precizie dacă există sau nu în materialele acesteia raportul ofițerului Roman Chilari referitor la neimportanța discuțiilor ascultate de el pe CD-urile specificate, căci apelantul nu a audiat nici un CD pe acest caz, iar un astfel de raport a existat. Deși s-a făcut examinarea materialelor cauzei penale în privința lui Igor Vicol în instanța de judecată, intenționat nu s-a atras atenție acestui fapt de către procurorul care nemijlocit a exercitat urmărirea penală pe acest caz;

- în plus, conform prevederilor art.132⁹ pct.7)-11) Cod de procedură penală, ofițerul Roman Chilari nu a perfectat vreun proces verbal în care să indice toate cele cerute în lege și nu a reacționat conform prevederilor legale, fixând aceste date într-un act oficial, pentru a reacționa în strictă conformitate cu prevederile legale și ulterior a examina acțiunile pretinse a fi ilegale prin prisma prevederilor art.274 din Codul de procedură penală, ci dimpotrivă indică calomnios că i-ar fi transmis inculpatului aceste CD-uri, ceea ce nu a fost în realitate, în plus inculpatul nu cunoaște dacă în genere astfel de discuții au existat, or nu a audiat personal nici un astfel de CD;

- atât de la etapa inițială, cât și ulterior, pe parcursul întregii instrumentări a activității ilicite a acestor complici, nu a existat nici un caz, când inculpatul personal ar fi ridicat vreun CD ce ar conține date referitor la interceptări vizând subiectul abordat, cu atât mai mult nu am ascultat niciodată vreun astfel de CD, procedura în cauză fiind integral executată de către ofițerul principal de investigație al SCIG și CO a DP mun. Chișinău - Roman Chilari, care de fapt și perfecta rapoartele în acest sens, acte oficiale pe care ulterior le remitea atât în format electronic colegilor polițiști din Olanda, parte a echipei comune de lucru, cât și pe suport de hârtie, mie ca procuror, iar eu la rândul meu, prin intermediul Procuraturii Generale, cu originalele actelor comisiilor rogatorii, le remiteam reprezentanților justiției olandeze, conform solicitărilor oficiale;

- era necesară audierea prin prisma prevederilor art.90 alin.(5) Cod de procedură penală, în calitate de martori pe acest caz a avocaților Gh. Tăut și D. Cecalenco, care au acordat asistenta juridică lui Igor Vicol pe parcursul urmăririi penale, pentru a stabili cu certitudine dacă aceștia au avut sau nu vreo altă conexiune cu inculpatul, decât cea profesională în calitate de procuror ce am instrumentat acest caz, pentru a-l influența într-un anumit mod în adoptarea deciziei pe care a emis-o inculpatul, circumstanță care în actul de acuzare este invocată indirect că planează asupra mea în careva interes personal;

- era necesară autorizarea și ridicarea descifrărilor convorbirilor telefonice ale martorilor Chilari și Volosatîi pentru perioada lunii iulie 2015 când aceștia ar fi indicat că s-ar fi prezentat la Procuratura mun. Chișinău, pentru a-i aduce CD-urile, analiza acestora și verificarea itinerariilor de deplasare, iar în coraport cu analiza descifrărilor convorbirilor telefonice ale inculpatului, prin coroborare, aflarea informației autentice, care ar contribui la stabilirea adevărului în baza prezentei cauze penale; stabilirea cu certitudine dacă la finele lunii august 2015 anume Chilari Roman a făcut borderourile la

toate volumele cauzei penale, le-a numerotat, iar dacă da, văzând că în materialele cauzei penale nu sunt procesele verbale privind interceptarea și înregistrarea comunicărilor, stenogramele ce au importanță pentru cauza penală, purtătoarele de informații, dacă cu adevărat el le-ar fi perfectat, de ce nu a venit cu vreun act oficial de reacționare în acest sens, căci el pretinde că CD-urile i le-ar fi adus în luna iulie 2015; stabilirea cu exactitate din ce cauză Procurorul, adjunct al Procurorului mun. Chișinău, Vladimir Lupu, în calitate sa de procuror ierarhic superior, conducându-se de prevederile art.19 alin.(3), 52 alin.(2) pct. 2), 255, 292 Cod de procedură penală, după ce a verificat materialele cauzei penale menționate nu a constatat la acel moment, că urmărirea penală ar fi fost efectuată incomplet, neobiectiv sau eventual imparțial, iar pentru înlăturarea neajunsurilor respective ale acesteia și completarea urmăririi penale, să fi dispus anularea rechizitoriului, reluarea urmăririi penale și restituirea cauzei penale date organului de urmărire penală pentru a fi efectuate acțiuni procesuale suplimentare care ar contribui la cizelarea bazei probatorii și ar permite adoptarea unei hotărâri întemeiate întru confirmarea vinovăției sau nevinovăției persoanei implicate în comiterea infracțiunii specificate, ci dimpotrivă a semnat scrisoarea de însoțire și a transmis materialele cauzei penale corespunzătoare în cancelaria Procuraturii mun. Chișinău pentru organizarea înregistrării și transmiterii instanței de judecată din sect. Centru mun. Chișinău pentru examinare în fond;

- aceste aspecte au fost reflectate cu lux de amănunte în referință la rechizitoriu, însă ele intenționat au fost neglijate de către instanța de fond, pentru ca în final după o durată mai mare de 4 ani de examinare a acestei cauze în instanța de fond să fie pronunțată o astfel de sentință seacă și nemotivată de încetare a procesului penal, invocând modificările legislative intervenite între timp.;

- nu a perfectat vreun proces verbal în care să indice toate cele cerute în lege și nu a reacționat conform prevederilor normative, fixând aceste date într-un act oficial, pentru a reacționa în strictă conformitate cu prevederile legale și ulterior a examina acțiunile pretinse a fi ilegale prin prisma prevederilor art.274 Cod de procedură penală, procesele verbale privind interceptarea și înregistrarea comunicărilor și stenogramele ce au importanță pentru cauza penală, erau obligatorii pentru perfectare anume de Chilari Roman și ulterior prezentarea acestora lui Comeliu Pleșca ca procuror conducător al grupului de urmărire penală pentru a stabili relevanța și a cere judecătorului de instrucție acțiunile legale ce se impuneau;

- ce ține de afirmațiile martorului Anatolie Volosatîi, precum că el ar fi văzut când lui Corneliu Pleșca i s-ar fi transmis suporturile electronice, acestea cu siguranță urmează a fi apreciate critic. Pe acest colaborator de poliție Corneli Pleșca l-a cunoscut doar la data de 01.06.2015, când a fost inițiată cauza penală în privința lui Igor Vicol, iar cu ideea de a-l include în grupul de lucru a venit anume Chilari Roman, cu care Anatolie Volosatîi se cunoșteau de mult timp, erau colegi de serviciu, ba mai mult colegi de birou. În contextul în care Chilari Roman nu are nici o confirmare a faptului transmiterii CD-urilor așa cum pretinde el, declarațiile lui Anatolie Volosatîi sunt unicele pârghii care sunt menite să confirme faptul inexistent al transmiterii acestor CD-uri, ce de fapt nu a avut loc în realitate;

- în aceeași ordine de idei au o interpretare eronată și afirmațiile aceluiași procuror, afirmații regăsite și în sentința contestată precum, că „martorii Roman Chilari, Jan Boers și Cornel Colceru au confirmat că reprezentanții autorităților olandeze au solicitat lui Corneliu Pleșca suporturile electronice, însă ultimul a refuzat, invocând

temeiuri false, ce nu au suport juridic (lipsa prevederilor legale în acest sens). Aceste declarații indică asupra intenției lui Corneliu Pleșca de a tănu comunicările telefonice ce ar fi putut genera o bănuială rezonabilă privind comiterea sau pregătirea unor acte de corupție sau conexe;

- din partea reprezentanților organelor de drept olandeze cu adevărat au existat astfel de solicitări verbale referitoare la transmiterea suporturilor electronice, însă aceasta au fost formulate la etapa inițială, când informația era obținută și stocată în cadrul executării cererilor primare de comisii rogatorii, adică la finele anului 2014, iar acțiunile de sustragere a CD-urilor ce i se încredințează lui Corneliu Pleșca ar fi avut loc în perioada ulterioară, pe durata lunii iulie 2015;

- la fel și poziția procurorului și a instanței de fond precum, că „declarațiile martorilor Vladimir Lupu, Ruslan Toma, Victor Plugaru și Liliana Verdeș indică asupra comportamentului lui Corneliu Pleșca în cadrul executării comisiilor rogatorii, exercitării urmăririi penale în cadrul cauzei penale nr. 2015028082 și ulterior, exprimată prin raportarea eronată a unor circumstanțe sau tentativa de influențare a colegilor de serviciu (cazul martorului Liliana Verdeș), cu scopul de a păstra situația juridică creată artificială prin calificarea insuficientă a faptelor lui Igor Vicol”, este și ea în totalitate lipsită de realitate faptică și suport probatoriu;

- toate acțiunile de urmărire penală a fost efectuate, doar după ce în prealabil erau coordonate și cu partea olandeză. Deci nu a fost doar o decizie personală a lui Corneliu Pleșca în calitate de procuror, în plus luată sub anumite influențe materiale sau personale, care în final să fi condus și la anumite daune considerabile intereselor publice, ci una intens abordată cu procurorul din Olanda, legală și coordonată;

- deși s-a invocat acest fapt chiar de la etapa inițială a urmăririi penale, anexând și actele corespunzătoare, reprezentantul organului de urmărire penală nici nu a considerat oportun de a verifica aceste circumstanțe, care în final, ilegal au fost puse la baza actului de învinuire și preluate din reflex de către instanța de fond, care nu a dat dovadă inclusiv în acest aspect, de imparțialitate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 decembrie 2020, apelul a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței.

În motivarea soluției sale, instanța de apel a menționat că, analizând și apreciind sistemul de acte și documente acumulate și administrate în cadrul urmăririi penale prin prisma prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității lor, le apreciază ca fiind dobândite cu respectarea normelor de procedură, fiind pertinente, concludente și utile, care coroborează între ele și indică indubitabil că inculpatul Pleșca Corneliu a comis fapta prejudiciabilă expusă în rechizitoriu, mai mult, sistemul de acte și documente coroborează cu declarațiile martorilor, care fiind cumulate, indubitabil indică la vina inculpatului.

În acest context, instanța de apel a reținut că, argumentele apelantului în partea în care s-a solicitat achitarea lui Pleșca Corneliu, sunt combătute prin declarațiile martorilor Liliana Verdeș, Toma Ruslan, Plugaru Victor, Lupu Vladimir, Chilari Roman, Volosatîi Anatolii. procesul verbal de ridicare din 24 iunie 2016, procesul verbal de examinare din 25 iunie 2016, procesul verbal de examinare din 27 iunie 2016, proces verbal de examinare din 28 iunie 2016, procesul verbal de examinare din 06 aprilie 2015.

La caz, latura obiectivă a faptei comise a fost realizată prin acțiunile de folosire a situației de serviciu și anume prin tănuirea suporturilor electronice pe care se conțineau înregistrările comunicărilor telefonice interceptate în cadrul executării comisiilor

rogatorii expediate în Republica Moldova de către autoritățile Olandei, fapt care reiese clar din declarațiile martorilor Roman Chilari, Anatolie Volosatîi și actele anexate la materialele cauzei penale, precum și, ulterior, prin calificarea intenționat greșită a faptelor comise de către Igor Vicol, fapt care reiese din declarațiile martorilor Vladimir Lupu, Ruslan Toman. Liliana Verdeș, precum și descifrările convorbirilor telefonice, copia sentinței în privința inculpatului Vicol Igor.

Latura subiectivă a faptei incriminate se exprimă prin intenție directă, inculpatul conștientizând faptul că folosește situația de serviciu în interes personal, iar în particular, conștientizând faptul că în cazul în care despre comunicările înregistrate aferente discuțiilor dintre Dumitru Vicol și o altă persoană, referitoare la faptei influențării procurorului, vor afla și alte persoane atunci el ar fi putut fi supus unei anchete disciplinare sau unei investigații penale prin prisma săvârșirii unor acte de corupție. Astfel, inculpatul Corneliu Pleșca nu doar a dorit cât și a urmărit survenirea consecințelor prejudiciabile.

În altă ordine de idei, instanța de apel a menționat că, având în vedere circumstanțele referitoare la imposibilitatea cuantificării în echivalent bănesc a consecințelor faptei incriminate inculpatului Pleșca Corneliu face ca fapta să fie calificată ca fiind o contravenție și nu ca o infracțiune, cu adoptarea unei soluții în acest sens. De fapt, aceasta este și poziția părții acuzării, care la fel a solicitat să fie încadrate acțiunile lui Pleșca Corneliu în baza art.312 din Codul contravențional.

Totodată, instanța de apel a conchis că, potrivit art.30 alin.(2) și (3) Cod contravențional, (în redacția în vigoare la data comiterii faptei), termenul general de prescripție a răspunderii contravenționale este de 3 luni. Termenul de prescripție curge de la data săvârșirii contravenției, în cazul contravenției continue și al contravenției prelungite, termenul de prescripție curge de la data săvârșirii ultimei acțiuni sau a inacțiunii.

Astfel, fapta contravențională a fost comisă în perioada 2014-2015, încât de la comiterea contravenției se atestă că au trecut mai mult de 3 luni. Instanța de fond justificat a dispus încetarea procesului contravențional în privința lui Pleșca Corneliu pe motivul expirării termenului de prescripție.

5. Avocatul Tașco Vasile numele inculpatului, a contestat cu recurs decizia, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul să fie achitat.

În motivarea recursului declarat, autorul acestuia invocă argumente similare celor menționate în cererea de apel (pct.3 din prezenta decizie).

6. În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului declarat de partea apărării, menționând că acesta urmează a fi respins ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Conform art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs este în drept să decidă asupra inadmisibilității recursului în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel.

Reieșind din conținutul recursului declarat, Colegiul penal constată că deși

titularul acestuia nu a invocat careva temeiuri pentru recurs stipulate la alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, totuși acesta își exprimă dezacordul cu soluția instanței de apel în partea aprecierii probelor de către instanțe ierarhic inferioare, temei de casare care este prevăzut de pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

În esență, criticile recurentului se axează pe ideea că instanța de apel nu a intrat pe deplin în esența acțiunilor inculpatului, acestea fiind apreciate greșit, eronat dispunând încetarea procesului penal în baza art.327 alin.(2) lit. b) Codul penal, pe motiv că fapta inculpatului constituie contravenție, solicitând dispunerea unei hotărâri de achitare.

Însă, verificând alegațiile recurentului și circumstanțele cauzei în raport cu actele cauzei, Colegiul penal conchide că, acestea sunt neîntemeiate, iar acest temei nu-și găsește confirmarea în speța dedusă judecării.

Astfel, Colegiul penal ține să menționeze că, împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct.4 din prezenta decizie, relevă în mod concludent că, instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept, în conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar care au fost apreciate în conformitate cu prevederile art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanța de apel pronunțându-se argumentat și detaliat asupra motivelor pentru care a respins argumentele părți apărării, la caz fiind administrate probe pertinente și concludente susceptibile să întemeieze într-un mod substanțial încetarea procesului penal, cu atragerea la răspunderea contravențională a inculpatului Pleșca Corneliu.

Totodată, Colegiul penal constată că, recurentul critică modul de apreciere a probelor de către instanța de apel, considerând ca necorespunzător circumstanțelor de fapt ale cauzei, însă aceste argumente nu pot fi reținute deoarece, conform art.101 alin.(2) Cod de procedură penală, la faza judecării cauzei, instanța de judecată apreciază probele conform propriei convingeri formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. Toate probele administrate au primit apreciere la justa lor valoare, concluziile privind încetarea procesului penal, cu atragerea la răspunderea contravențională a inculpatului Pleșca Corneliu, rezultă din circumstanțele de fapt stabilite în cauză, iar motivele aduse de recurent, precum că instanța nu a dat o apreciere cuvenită probelor din dosar, țin de starea de fapt a cauzei. În contextul dat, Colegiul penal reține că, art.427 alin.(1) Cod de procedură penală prevede o listă exhaustivă de temeiuri pentru recurs, a cărei analiză denotă faptul că chestiunile privind aprecierea probelor nu sunt reflectate în conținutul acestui articol, astfel neconstituind un temei pentru recurs separat.

Referitor la argumentul apărării că, inculpatul nu a primit nici un suport electronic și nu există nici un act oficial care ar confirma transmiterea suporturilor electronice cu informații de pretinsa influențare a procurorului de către o persoană de sex masculin, instanța de recurs le apreciază critic, având în vedere faptul că Chilari Roman și Volosatîi Anatolie au confirmat acest fapt, care urmează a fi catalogate ca declarații credibile și veridice.

Cu referire la argumentele avocatului precum că inculpatul ar fi coordonat cu procurorul olandez Van Veen calificarea corectă a faptei imputate lui Igor Vicol, instanța

de recurs consideră că, aceste declarații nu sunt în măsură să ofere o explicație juridică a calificării faptelor lui Vicol Igor, doar ca fiind tâlhărie, deoarece procurorul olandez Van Veen nu era obligat să cunoască particularitățile unor fapte penale conform legislației Republicii Moldova, având în vedere, că legislația olandeză reglementează fapta de care era acuzat Vicol Igor conform unui singur articol, conținând toate semnele componentei de infracțiune, în măsură să acopere încadrarea juridică, temeiul real de tragere la răspundere penală, însă o altfel de calificare era evidentă conform legislației penale a Republicii Moldova, or art.188 din Codul penal, nu conține semnul calificativ „*urmat de decesul persoanei*” sau „*care a cauzat decesul persoanei*”. Astfel, calificarea vădit eronată dată de Corneliu Pleșca a lăsat fără încadrare juridică anume decesul cetățeanului olandez Hendrik Willem Te-Selle.

Cu referire la răspunsul la care face referire avocatul, expedit de către procurorul Van Veen la solicitarea inculpatului, anexat la cauză penală, reiese că acesta a explicat clar, că intenția justiției olandeze era de a urmări penal suspectii pentru furt cu folosire de violență, care a avut ca urmare moartea cuiva, ceia ce ar presupune în sensul legislației naționale infracțiunea de jaf sau tâlhărie în concurs cu infracțiunea de omor.

În continuare instanța de recurs menționează că, este lipsită de suport juridic și argumentul avocatului în care a fost invocat nulitatea ordonanței de prelungire a termenului de menținere a persoanei în calitate de bănuít din 04 mai 2016, iar în consecință și a celei de punere sub învinuire din 29 iunie 2016, precum și faptul că ordonanța de punere sub învinuire nu este concretă prin prisma prevederilor art.281 alin.(2) Cod de procedură penală. Sub acest aspect este de reiterat că potrivit jurisprudenței constante a CEDO, s-a statuat că probele obținute într-un mod ilegal nu constituie în sine o încălcare a dreptului inculpatului la un proces echitabil (*cauza Schenk c. Elveției hotărârea din 12 iulie 1988*).

Astfel, pentru presupusele încălcări a legii procesuale penale care duc la nulitatea absolută a actului procesual indicat, apărătorul era obligat să-și întemeiază poziția pe temeiurile expres prevăzute de alin.(2) art.251 Cod de procedură penală, adică să argumenteze prin prevederile evidențiate supra faptul că presupusele încălcări a legii procesuale penale care duc la nulitatea absolută a actului procesual, - cad sub incidența unuia din temeiurile expres prevăzute de alineatul (2) „*Atrage nulitatea actului procedural, încălcarea prevederilor legale referitoare la: competența după materie sau după calitatea persoanei; la sesizarea instanței; la compunerea acesteia și la publicitatea ședinței de judecată; la participarea părților în cazurile obligatorii; la prezența interpretului, traducătorului, dacă sunt obligatorii potrivit legii*”.

Mai mult, analizând textul deciziei atacate (f.d.2-39, Vol. VI) în coraport cu motivele invocate de recurent, Colegiul penal atestă că, instanța de apel s-a expus argumentat și motivat, bazându-și just soluția din decizie, iar instanța de recurs ordinar, în virtutea corectitudinii acestei motivări, pentru a evita repetări inutile, o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct.37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct.61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că, hotărârea contestată conține

motive clare și legale pe care se întemeiază soluția.

În consecință, raportând situația reținută în cauză la prevederile art.432 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs nu constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea hotărârii atacate, și, prin urmare, se impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În corespundere cu art.432 alin.(1), (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Tașco Vasile în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 decembrie 2020, în cauza penală în privința inculpatului Pleșca Corneliu xxx, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 25 august 2021.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Toma Nadejda